

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE VROLIJKE ROBOT

Jeugdtheater in 2 bedrijven

door Wilfried Monteny

aangepast door Francine Lescouhier

Personages:

Robot Robbie

Vriendje A

Vriendje B

Vriendje C

Vriendje D

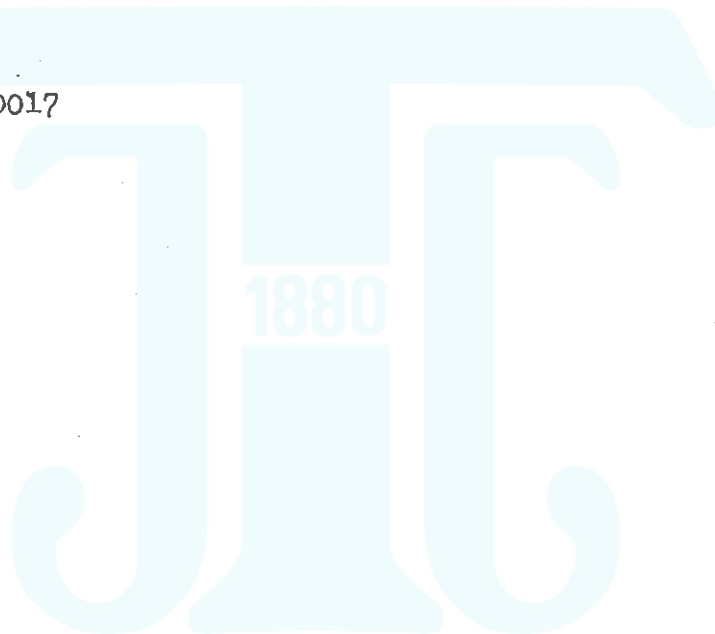
Vriendje E

Dief X

Dief Y

Agent nr 1

Inspecteur 0017

Het OPVOERINGSRECHT wordt verkregen na aankoop van minstens 8 exemplaren bij de uitgever en betaling van de verschuldigde auteursrechten aan S.A.B.A.M., Aarlenstraat 75 - 77 1040 Brussel.

1° Bedrijf

Decor: Een garage met uitgang in de fond: een deur + een venster.
 Binnen rommelig - stapels lege kartonnen dozen - een oude juke-box - tafel vol elektrisch materiaal - een paar oude stoelen.

1° tafereel

B: (met klagende stem) Zijn we nog niet klaar?

A: Bijna

B: Ik wil naar huis, ik heb honger (eet een appel).

C: Honger? Na alles wat jij al binnen gespeeld hebt hier?

D: Willen we eens opnoemen wat zij al gegeten heeft deze namiddag?

B: Neen!

E: Ja! Ik begin! Twee hele en (kijkt) een halve appel.

C: Drie repen chocolade.

B: Jullie hebben er ook gekregen.

. (algemeen protest)

D: Ja, elk één stukje... en dan hebben we het nog aanvaard uit medelijden omdat je zo dik wordt, dat je straks de garage niet meer binnen raakt (gelach).

B: Zeg!

A: Geen ruzie maken hé.

C: Wij maken geen ruzie... een suikerwafel heb je ook al op...

E: Plus een pakje chips!

. (algemeen gelach)

A: Ziezo, nu nog het deksel erop, en dan kunnen wij hem proberen!

C: Ben je er wel zeker van dat hij zal werken?

A: Natuurlijk... men noemt mij toch niet voor niets HET BREIN. We zullen de jongens eens laten zien, dat meisjes ook iets anders kunnen dan met poppen spelen!

D: Zeg, hoe noemen we hem eigenlijk?

. (iedereen denkt na)

B: Ijzertje!

Allen: Neen!

C: Dikkerd!

Allen: Neen!

E: Misschien heeft Het Brein wel een voorstel.

A: Ja, ik dacht aan Robbie.

B: Oh ja.

C: Akkoord: Robbie. Een vrolijke naam voor onze Robot.

Allen: Akkoord.

A: (tot de zaal) Vinden jullie dat ook een goeie naam?

A: Goed. (Neemt borstelsteel en klopt Robbie ermee op de schouder). Wel Robot, bij deze noemen wij je Robbie, en wordt je lid van de KNTSELCLUB van Kanegem! (Allen klappen in de handen).

B: Zeg, proberen wij hem nu. Als ik te laat ben krijg ik geen eten meer thuis.

A: Bon, opzij iedereen! Maak plaats voor Robbie.

C: Er gaat toch niets ontploffen zeker?

D: Ach doe niet flauw.

A: (Gaat achter Robbie staan en duwt op een knopje, allen kijken gespannen toe) SSST... (Stilte) (Er gebeurt niets).

E: Ewel?

B: Is dat alles?

C: Ik had het gevoel dat er niets ging gebeuren.

D: Tiens, en twee minuten geleden was je bang dat er iets zou ontploffen!

A: We moeten ergens een technische fout gemaakt hebben.

E: Ja, maar waar?

A: Nu is het te laat om te zoeken. We zullen morgen kijken na school.

B: Ja, laten we gaan. Ik heb honger! (Allen gaan naar buiten)

A: Ik was er nochtans zeker van dat alles in orde was! (Doet als laatste de deur dicht).

(Als ze vertrokken zijn komt Robbie plotseling tot leven. Hij komt vooraan op het podium. Plotseling begint hij te spreken met metaalachtige stem (micro)).

Robbie: Ha, ha, ha, heb ik die even beet gehad! Dag kinderen allemaal!

(Zaal: Dag Robbie... indien niet genoeg luid herhaalt hij).

Nu kennen jullie mijn geheim nog niet hé?... Zal ik jullie eens laten zien wat ik allemaal kan?... Bon, goed kijken hoor! (Hij draait het hoofd van links naar rechts)... Allemaal gezien?... Goed, en nu het volgende:... Harlekijntje!

Harlekijntje: (komt op scène) Ja Robbie?

Robbie: Wil jij zo goed zijn om even de lichten te doven?

Harlekijntje: Goed Robbie... maar geen deugnietstreken uithalen hé?

Robbie: Nee, nee. (Harlekijntje af - lichten doven).

Zo! (Oog gaat aan en uit - sterke lichtstraal)... Allemaal gezien? Dank u Harlekijntje! (Lichten terug aan). Dat is mijn verlamme straal. Als ik die straal op iemand richt, dan is die persoon voor 2 minuten verlamd... kan geen vin meer verroeren!... En dan heb ik nog... Stil kinderen... Ik hoor iets... Daar komt iemand... Vlug

op mijn plaats terug...En niets verklappen hoor...Anders is het plezier eraf!(Robbie staat terug op zijn plaats, onbeweeglijk).

A:(op langs garagedeur)Nu vergat ik Robbie nog af te dekken, en iedereen weet toch dat stof niet goed is voor elektrische toestellen.(Neemt groot wit laken)(Diepe zucht)Robbie, het spijt me hoor jongenIk weet echt niet wat ik verkeerd zou gedaan hebben!(Hangt laken over Robot) Ziezo, dat is dat...Nu ga ik vlug mijn huiswerk maken en dan naar bed!
LICHTEN UIT EN KORT MUZIEKJE.

2° tafereel

(Nacht - maanlicht door het venster. Plotseling een zwarte gestalte achter het raam, slaat ruitje stuk, opent het raam en kruipt naar binnen. Op hetzelfde ogenblik komt 2° zwarte gestalte langs de deur achterwaarts binnen. Beiden botsen tegen elkaar aan);

X:Help...wat...

Y:(valt tussen de kartonnen dozen)Au, mijn hoofd...Au, au...

X:Stommerik, kan je niet uitkijken!

Y:Zou jij niet beter zwijgen. Die slaat me dat venster in, en de deur is open.

X:Hou je mond...Als iemand ons hoort!

(Ze schijnen met hun zaklantaarns in het rond en richten plots een straal op Robbie die beweegt onder zijn laken).

Robbie:Wat gebeurt hier?(X en Y deinzen verschrikt achteruit)

Robbie:Wat gebeurt hier?

X:Help, een spook!Weg hier, weg kom!(Probeer Y mee te trekken).

Y:Wacht toch even!Laten we even kijken!Spoken bestaan toch niet!

X:Ik blijf hier geen minuut langer, geen minuut!(Y tot bij Robbie, trekt laken weg).

Robbie:Hallo, ouwe jongen, hoe gaat het?

Y:(Slaakt een kreet en vlucht in paniek weg).

Robbie:Flauwe plezante...Zegt niet eens goeiedag!Nu, kan mij niets schelen hoor. Heb toch zin om te slapen(luide geeuw)Goeienacht kinderen!

LICHTEN UIT EN KORT MUZIEKJE.

3° tafereel

(De volgende namiddag)

A:(komt binnen - kijkt verbaasd rond)Vreemd, ik had Robbie toch bedekt met een laken, (Anderen zijn intussen ook binnengekomen).

B:Misschien heb je vergeten hem te bedekken.

A:Neen, ik ben nog speciaal teruggekomen(Tot de zaal)Jullie hebben het

toch gezien dat ik het laken over Robbie gelegd heb?

C: Kijk eens rond, alles ligt overhoop!

D: En het raampje is stuk!

E: Er is ingebroken deze nacht!

A: Gelukkig is er niets gestolen. (Allen staan met hun rug naar Robbie).

Robbie: Heb ik voor gezorgd.

A: (tot anderen) Wat zeg je?

B: Ik... niets.

C: Wij zegden niets.

D: Maar wie... wie... wie zei dan...

Robbie: Ik was het, Robbie... Hallo!

Allen: (Staren verbaasd, met open mond naar Robbie).

Robbie: Wel zijn jullie je spraak verloren? Dag vriendjes!

C: Hij... hij... hij spreekt!

E: Robbie spreekt!

A: Hoe is dat nu mogelijk!

B: Voor Robbie: Hip, hip, hip!

Allen: Hoera! (3 maal).

C: Moeten wij de politie niet waarschuwen, er is toch ingebroken.

Robbie: Groot gelijk kind, groot gelijk.

A: (Tot D) Wil jij even de politie bellen, wij blijven intussen bij Robbie.

Robbie: Gaan we nu spelen? - Gaan we nu spelen?

(Robbie richt zijn straal op E, die onmiddellijk verstijft in de houding die zij had).

C: Wel E, wat krijg jij nu?

B: Waarom blijf jij zo staan? Zeg toch iets, Kom!

A: Zij lijkt precies verlamd!

C: Robbie, heb jij dat gedaan?

Robbie: 't Is maar voor 2 minuutjes. 2 minuutjes!

A: Ik begrijp er niets van. Ik heb dit nochtans niet ingebouwd. En hoe komt het dat hij spreekt?

C: Wist je dat niet?

A: Nee!

C: Oei, oei, oei, wie weet wat hij nog allemaal in zijn mars heeft. Misschien is hij wel gevaarlijk.

B: Hoor, de politie, hopelijk blijven ze niet te lang, want ik krijg honger.

(Politiewagen met sirene. Bruusk remmen - De deur vliegt met een ruk open en O017 komt binnen. Het hoofd van agent nr 1 verschijnt voor het raam).

O017: Dat niemand zich verroere. Wij zijn de toestand volledig meester.

(E komt tot leven en wil zich verbaasd uitrekken als werd zij wakker uit een diepe slaap).

0017:(Tot E).Stp, halt jij, niet bewegen...Handen omhoog...

E:(verbaasd tot de anderen)Maar wat...

0017:Handen omhoog... en mond dicht.

Robbie:Flauwe plezante.

0017 (Dreigend)Wat zeg je?

E:(bang)Ik zei niets...

Robbie:Flauwe plezante.

0017:Aha, wie... (Haalt revolver boven en draait zich bruusk om naar Robbie die zijn straal op hem richt - 0017 staat onbeweeglijk).

Robbie:Eventjes laten uitblazen - Twee minuutjes rust!

Agent nr 1:(komt binnen)Wat gebeurt hier?Opgepast, vooruit, iedereen achteruit tegen de muur en wee je gebeente als jullie durven gaan lopen, want de arm der wet heeft lange benen - dat zij lange benen heeft....Wel 0017 wat gebeurt er?(Bemerkt plots Robbie)Wat is dat ding?(Draait er enige malen behoedzaam rond, gaat naar de zaal)Zeg, kinderen, weten jullie niet wat voor ding dat is?

0017:(terug normaal)Agent nr 1.

Agent nr 1:(Springt in de houding)Tot uw orders 0017

0017:Opgepast, dat ding is gevaarlijk.Arresteer het.

Robbie:'t Zal hier plezant worden - plezant.

0017:En arresteer tevens de inbrekers.

D:(Hecft ondertussen alles afgeluisterd aan het raam)Maar meneer de agent, zij hebben niet ingebroken.

0017:Wat zeg je?

D:Wij zijn niet de inbrekers, Er is ingebroken bij ons!

0017:Waarom zegden jullie dat niet eerder?

A:Maar wij mochten niet spreken!

Robbie:Dat wij niet mochten...

Agent nr 1:Zwijg jij, of ik plak je mond dicht, dat ik je mond dichtplak! (Bukt zich en bekijkt Robbie van dicht.Hij krijgt spuit met schuim in zijn gezicht).AAuw, oei, oei, oei, ..ik ben blind. Help me, help me.

0017:(Staat te beven op zijn benen)Geen paniek, geen paniek.0017 is hier, dat hij hier is.

Robbie:Alleen maar afvegen - alleen maar afvegen - Kan je echter ook opeten - Plezant hé?

0017:(Geeft zakdoek aan agent nr 1).

Agent nr 1:Ik vind dat niet zo plezant, en ik waarschuw je...de arm der